

Zapínám bednu svou
tak co pak nám to dneska předvedou
se ptám a usedám
já snad mám obraz zlej
nějakej zmetek zelenej
do zdí tam naráží
zdá se, že hledá dveře, nikdo jí neotevře
v zeleným hábitu
marně hledá klíče od bytu.

Nic nevidí, nic nevidí, nic nevidí
stopátej díl

Kulturní podvečír
fůra ženskejch dojatě si zabrečí
pár chlapíků bude bez styku
bůh ví kým zbouchnutá
neví, byla totiž ohnutá
a zná jen jeho ááách
boulí má plnou hlavu, co je to za postavu
zelený nezbeda na vlastní dítě usedá.

Nic nevidí, nic nevidí, nic nevidí
stopátej díl

Optíci odborní
Esmeraldě oči zprůchodní
divák se rozplývá
neublíží jí stěny, vymění děcku pleny
televizí leze k nám domů.